

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoPr/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216203154
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2216203154.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: Mgr. Katarína Arnouldová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobkyne: Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XX, M., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Pavel Labáth, s.r.o., so sídlom Holíčska 13, Bratislava, proti žalovanému: KORPOD, s.r.o., so sídlom Štúrova 2, Dunajská Streda, IČO: 36 236 888, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Barát, s.r.o., so sídlom Školská 3, Nitra, IČO: 36 868 639, o určenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 7Cpr/1/2016 - 198 zo dňa 13. novembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. rozhodol, že úraz, ktorý utrpel zamestnanec C. R., nar. XX.XX.XXXX na pracovisku v obci M. spoločnosti KORPOD s.r.o., so sídlom Dunajská Streda, Štúrova 2, dňa 05.12.2014 je pracovným úrazom. Výrokom II. vyslovil, že miera zodpovednosti zamestnávateľa za smrteľný úraz je 90 % a miera zavinenia zamestnanca je 10 % a výrokom III. žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Po právnej stránke súd rozsudok odôvodnil aplikáciou § 194, § 195 ods. 1, 2 § 196 ods. 1 až 5, § 197 zák. č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej len ZP). Skutkovo rozsudok odôvodnil tým, že z pracovnej zmluvy zo dňa 13.03.2014 uzavretej medzi žalovaným ako zamestnávateľom a zamestnancom C. R. vyplýva, že pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú do 31.10.2014 s dohodnutým druhom práce strážnik, miesto výkonu práce Lesenice v Kolárove. Podľa dodatku k pracovnej zmluve pracovný pomer sa predĺžil do 15.12.2014. Dňa 05.12.2014 o 9.30 hod. v areáli KORPOD s.r.o. v budove síla v obci M. došlo k usmrteniu osoby C. R., nar. XX.XX.XXXX, ktorý spadol z rebríka, následne na miesto bola privolaná záchranná služba, ako aj službukonajúci lekár, ktorý vykonal obhliadku tela zosnulého a konštatoval smrť a ako predbežnú príčinu smrti uviedol pád z rebríka cca 2 m výšky. Dňa 05.12.2014 poverený príslušník PZ Vinica uznesením nariadil vykonanie prehliadky a pitvy mŕtvoly. Dňa 08.12.2014 bola vykonaná súdna pitva nebohého lekárom, znalcom MUDr. Jánom Kuřátkom a MUDr. Bc. Borisom Ťažkým, ktorí ako bezprostrednú príčinu smrti u nebohého C. R. určili úrazovo - krvácaný šok pri pomliaždení hrudníka a brucha s roztrhnutím vrátnicovej žily a vykrvácaním do dutiny brušnej bez cudzieho zavinenia. U nebohého nastala smrť v dôsledku prudkého stlačenia dolnej časti pravého hrudníka a brucha pre pomliaždenie mäkkých tkanín vrátane vrátnicovej žily s vykrvácaním do dutiny brušnej. Uvedené stlačenie vzniklo pádom ťažkého rebríka na telo C. R. po jeho páde z rebríka. Podľa znalcov možno predpokladať, že padajúci rebrík spadol na telo ležiace v polohe na chrbte natočené doľava tak, že pravá oblasť hrudníka bola mierne nad ľavou a rebrík padol na ležiaceho sprava. (Uznesenie ČVS-ORP-564/VI-VK-2014). V trestnom konaní bol vypočutý ako svedok C. U., ktorý uviedol, že C. R. spadol na zem z rebríka, čo mu povedal on sám. S C. R. sa v ten deň viackrát

rozprávali a vôbec sa nest'azoval na žiadne ťažkosti, mal dobrú náladu až kým mu nepovedal, že spadol z rebríka. Žiadne viditeľné zranenia si na C. R. nevšimol.

3. Inšpektorát práce v Banskej Bystrici vyšetroval príčiny vzniku závažného pracovného úrazu. V protokole zo dňa 24.02.2015 konštatoval, že zo strany poškodeného C. R. neboli zistené žiadne nedostatky. Zo strany zamestnávateľa KORPOD s.r.o. je uvedené, že zamestnávateľ poskytol zamestnancom nevhodný pracovný prostriedok, krátky rebrík (dlhý 3 m) s odklápacou plošinou namontovanou na rebríku, ktorý zamestnanci dlhodobo používali na výstup k uzáveru zásobníka sila č. 17 vo výške 4 m na stredisku Lesenice, pričom pri manipulácii s uzáverom museli stáť na posledných troch priečkach rebríka s nevyhovujúcim uhlom sklonu opretia rebríka o stenu sila (sklon cca 1:8), z ktorého dňa 05.12.2014 pri uzatváraní uzáveru sila spadol poškodený z výšky cca 4 m na betónovú plochu pri sile, čím zamestnávateľ porušil § 6 ods. 1. písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z., v znení neskorších predpisov. Inšpektorát práce vychádzal z obliadky miesta úrazu a z informácií, ktoré podali zamestnanci. Podľa jeho zistenia predmetný železný rebrík slúžil na výstup k uzáverom sila, používali bežne aj ostatní zamestnanci (C. U., G. H.). Tento rebrík slúžil aj na výstup a kontrolu hladiny obilia na korbe nákladného auta pri vypúšťaní obilia zo zásobníka. Rebrík býval opretý o stenu betónového sila. Tento rebrík na prístup k vyššej úrovni sila nemal presah najmenej 1 m nad oporným bodom a zamestnanci sa pri výstupe vo väčšej výške pevne nedržali rebríka. Inšpektorát práce v protokole vytýkal zamestnávateľovi aj to, že nevykonával pravidelne kontrolu predmetného rebríka, raz ročne v zmysle príslušných predpisov, ako aj skutočnosť, že na ovládanie predmetného vypúšťacieho uzáveru na betónovom sile používal nevhodnú ovládaciu retiazku (s menším rozstupom ohniviek), čo malo priamy vplyv na vypadnuté retiazky z ovládacieho kolieska vypúšťacieho uzáveru, čím porušil § 6 ods. 1 písm. d) zák. č. 124/2006 Z. z.. Zamestnávateľ neoznámil bezodkladne vznik smrteľného pracovného úrazu zamestnanca príslušnému inšpektorátu práce a nezabezpečil a nevyhotovil potrebnú dokumentáciu o stave pracoviska potrebnú na vyšetrovanie vzniku smrteľného pracovného úrazu, čím porušil zák. č. 124/2006 Z. z., v znení neskorších predpisov. V bode 6 protokolu uviedol ako nedostatok, že zamestnávateľ nevedie skutočnú evidenciu pracovného času zamestnancov, práce nadčas a nočnej práce, čím porušuje § 99 ZP. V dodatku k protokolu inšpektorát práce zdôrazňoval skutočnosť, že zamestnávateľ pracovný prostriedok bežne a dlhodobo využíval k pracovnej činnosti a tvrdenie zamestnávateľa, že o pracovnom prostriedku nevedel, je účelové.

4. Zo spisu nepochybne vyplýva, že C. R. utrpel úraz s následkom smrti. Pri vykonávaní čistenia skladu pred betónovým silom si pravdepodobne všimol, že na zadnej strane betónového sila nie je dostatočne utesnený vypúšťací uzáver zásobníka betónového sila č. 17 ovládaného ručne retiazkou zo zeme cez šnekový prevod. Keďže retiazka na ovládanie prevodu dostatočne nezapadala do prevodového kolieska a tak pri potiahnutí za retiazku poškodenému spadla ovládacia retiazka na zem. Pod týmto uzáverom zásobníka bol dlhodobo používaný na výstup uzáveru oceľový rebrík. Poškodený po vypadnutí ovládacej retiazky z kolieska sa snažil založiť z tohto rebríka retiazku na koliesko, pričom spadol z predmetného rebríka spadol. Svedok C. U., zamestnanec žalovaného na polícii pred vyšetrovateľom potvrdil, že po páde poškodený ležal na zemi a vedľa rebríka na zemi bola spadnutá reťaz, ktorým sa uzatvára šúber na vypúšťanie obilia. Z rúry šúbera, ktorá sa nachádzala vo výške asi cca 4 m sa sypalo obilie na zem. Následne aj svedok vyliezol na ten rebrík, aby zastavil sypanie obilia. Uviedol, že zvykli vyliezať na tento rebrík aj inokedy, keď to bolo potrebné na zastavenie sypania obilia.

5. Na základe týchto uvedených skutočností mal súd nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že C. R. vyliezol na rebrík, aby zabránil ďalšiemu vysypaniu obilia, a teda aby zabránil škode na majetku zamestnávateľa. Ako objektívny dôkaz si súd osvojil aj tvrdenie Inšpektorátu práce v Banskej Bystrici, ktorý nezistil žiadne pochybenia na strane poškodeného. Zistil však na strane zamestnávateľa pochybenia, ktoré sú uvedené v bode 13 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. V trestnom konaní bol vypracovaný spoločný znalecký posudok MUDr. Borisom Ťažkým a MUDr. Jánom Kuřátkom. Z tohto znaleckého posudku vyplýva, že na telo C. R. pôsobilo vonkajšie mechanické násilie tupého charakteru, a to priečne cez dolnú časť pravého hrudníka a priľahlú časť brucha oddelenú od hrudníka bránicou. Znalci na strane 12 znaleckého posudku podrobne popisujú aké zranenia spôsobili usmrtenie C. R. a konštatovali, že príčinou zranení bol pád ťažkého rebríka na telo C. R. po jeho páde z rebríka.

6. Žalovaný namietal aj pravdivosť súdnych znalcov ohľadne zistenia príčiny smrti, ktorí boli ustanovení policajným orgánom. Tvrdil, že v súlade so znaleckým posudkom MUDr. Šimona Kónyu, PhD. samotný pád z výšky v danom prípade nespôsobil menovanému poranenia. Znalec konštatoval, že k poraneniu

vrátnicovej žily nedošlo pádom rebríka na telo poškodeného. Znalec Kónya mal vážne výhrady voči konštatovaniu znalcov MUDr. Jána Kuřátka a MUDr. Bc. Borisa Ťažkého, ktorí určili jednoznačný mechanizmus vzniku zranenia len pád rebríka na telo poškodeného a nepripustili iný spôsob vzniku zranenia. Ťalovaný založil do spisu aj súkromný znalecký posudok vypracovaný Vladimírom Burdom, ktorý v znaleckom posudku konštatoval, že úraz C. R. nebol spôsobený pádom z rebríka a následným pádom rebríka na neho alebo pádom C. R. z výšky i s rebríkom.

7. Súd po porovnaní všetkých založených znaleckých posudkov si osvojil názor znalcov MUDr. Ťažkého a MUDr. Jána Kuřátka, ktorí podali spoločný znalecký posudok, nezávislý, kde zadávateľom bolo OR PZ vo Veľkom Krtíši, preto že títo znalci vysvetlili, aké zranenia spôsobili smrť poškodeného. Znalec Šimon Kónya spochybnil príčinu smrti pádom z výšky, resp. pádom rebríka na telo poškodeného, avšak neuviedol žiadne relevantné argumentácie ako došlo k usmrteniu, pričom nepopierateľným faktom je, že C. R. spadol z rebríka a následne umrel. V konaní nevyšla najavo iná príčina smrti.

8. Ťalobkyňa založila do spisu odborné vyjadrenie vypracované doc. MUDr. Jozefom Krajčovičom, PhD. z ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz k znaleckému posudku Vladimíra Burdu, znalca z odvetvia bezpečnosti práce a stavebníctva, ktorý sa vyjadroval aj k mechanizmu pádu ľudského tela. Súd sa stotožňuje s odborným vyjadrením MUDr. Jozefa Krajčoviča, podľa ktorého znalec Vladimír Burda z odvetvia bezpečnosti práce a stavebníctva nie je kompetentný sa vyjadriť k jednotlivým zraneniam, či iným poškodeniam zdravia. Znalec Burda sa vôbec nezaoberal otázkou ako dané poranenia poškodeného C. R. vznikli, čo je otázka v danom prípade zásadná a rozhodujúca. Závery znalca Burdu považoval za zmätočné. Z odborného vyjadrenia ďalej vyplýva, že boli pitvou u poškodeného C. R. zistené také tzv. materiálne znaky, t.j. poranenia, ktoré jednoznačne svedčili pre zasiahnutie poškodeného rebríkom a kompresiu anatomickej oblasti brucha, ktoré v konečnom dôsledku viedli k smrti poškodeného. Biomechanizmus vzniku zranení je dostatočne uvedený v bode 4, znaleckého posudku zo súdnej pitvy. Ustálil, že zranenia C. R. vznikli kompresiou v anatomickej oblasti hornej časti brucha úrovni dolných rebrových oblúkov týmto spadnutým rebríkom.

9. V konaní bolo nepochybne preukázané, že C. R. počas pracovnej doby na určenom pracovisku vykonával práce v záujme zamestnávateľa. Z rebríka spadol z dôvodu, že chcel zabrániť vzniku škody zamestnávateľovi potom, ako zistil, že na zadnej strane betónového sila nebol dostatočne utesnený vypúšťací uzáver zásobníka betónového sila. Chcel zabrániť sypaniu obilia z rúry šúbera. C. R. nevyšiel na rebrík za účelom vlastných záujmov, ale výlučne v záujme zamestnávateľa. Uvedené bolo potvrdené aj zamestnancami, najmä svedkom C. U.. K zabráneniu vysypania obilia z rúry šúbera bežne používali oceľový rebrík, a to nielen zamestnanci, ktorí v pracovnej náplni mali aj ovládanie mechanizmov, ale aj iní zamestnanci, ktorí sa snažili zabrániť sypaniu obilia. Na základe vyhodnotenia všetkých dôkazov jednotlivo a súhrne súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o pracovný úraz podľa § 194 ZP, nakoľko C. R. utrpel úraz pri odvracaní škody v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh a keďže takto postupovali zamestnanci bežne, nejedná sa o ľahkomyseľné konanie. Vzhľadom nato, že zamestnávateľ nezabezpečil riadne pomôcky napr. aspoň 4 m hliníkový rebrík, aby v prípade sypania obilia by zamestnanci bezpečne vedeli umiestniť retiazku na koliesko, resp. nezabezpečil modernejšie a bezpečnejšie mechanizmy, ktoré by nevyžadovali od zamestnancov taký riskantný úkon ako vylezenie na obyčajný rebrík do výšky 4 m. Mieru zodpovednosti žalovaného súd určil percentuálne vo výške 90 %. Mieru zavinenia u nebohého C. R. súd určil v pomere 10 %, a to z dôvodu, že pred tým ako chcel zabrániť ďalšej škode na majetku zamestnávateľa, mal túto skutočnosť oznámiť zodpovednej osobe, ktorá mala oprávnenie riadiť a kontrolovať mechanizmy.

10. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Ťaloba bola podaná dôvodne, avšak rozhodnutie o miere zodpovednosti záviselo na úvahe súdu, preto súd priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) f) a h) CSP. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva vyplývajúce z kontradiktórnosti konania, tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď nemal možnosť sa oboznámiť a primerane reagovať na podanie žalobkyne spochybňujúce výsledky znaleckého dokazovania zistené znalcom Vladimírom Burdom a zúčastniť sa pojednávania,

na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľný pre nedostatočné zdôvodnenie. Rozhodnutie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s rozličnými a protichodnými závermi znalcov z rôznych vedných odborov, s námietkami žalovaného k otázke vzniku skutkového deja zisteného znaleckým dokazovaním vyplývajúceho zo záverov znalcov. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože v podstatnej otázke týkajúcej sa obvyklého používania „ťažkého“ rebríka dospel k záverom, ktoré sú v rozpore so skutkovými zisteniami, vyplývajúcimi najmä z výpovedi zamestnancov a externého spolupracovníka žalovaného, uvedeného v uznesení policajného orgánu, z ktorých vyplýva pravý opak. Otázka zaužívaného používania „ťažkého“ rebríka, ktorú súd hodnotil ako nie ľahkomyseľné konanie žalovaného (keďže tak mali obvykle konať aj iní zamestnanci) je v rozpore so skutkovými zisteniami vyplývajúcimi zo záverov policajného orgánu a na tomto podklade následne súd vec nesprávne právne posúdil, hoci súd vychádzal práve aj zo záverov policajného orgánu, čo malo vplyv aj na určenie pomeru zodpovednosti zamestnávateľa a zamestnanca za smrteľný úraz. Podľa názoru žalovaného poškodený za daných preukázaných okolností konal alebo mal konať ľahkomyseľne.

12. V súvislosti s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP žalovaný uviedol, že ho v konaní pred súdom prvej inštancie pôvodne zastupoval právny zástupca URBÁNI & Partners s.r.o., s ktorým ukončil spoluprácu dňa 06.06.2018 a pôvodný právny zástupca oznámil súdu prvej inštancie ukončenie zastupovania žalovaného v tomto konaní dňa 18.10.2018. Keďže už nebol v kontakte s právnym zástupcom, nemal žiadnu vedomosť o tom, že sa v tejto právnej veci uskutočnili pojednávania (napr. dňa 18.09.2018, dňa 13.11.2018). Ak by v danom prípade aj došlo k pochybeniu na strane pôvodného právneho zástupcu a oznámil ukončenie právneho zastúpenia žalovaného súdu prvej inštancie oneskorene až dňa 18.10.2018, súd prvej inštancie napriek tejto informácii nedoručoval žalovanému predvolanie na termín pojednávania na deň 13.11.2018, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku vo veci samej, hoci do dňa konania tohto pojednávania mal už minimálne takmer jeden mesiac vedomosť (od 18.10.2018) o tom, že žalovaného v tomto súdnom konaní už nezastupuje pôvodný právny zástupca a nemá sa odkiaľ dozvedieť termín pojednávania. Z odovzdávajúceho a preberacieho protokolu vyhotoveného dňa 06.06.2018 je zrejme, že pôvodný právny zástupca odovzdával žalovanému kompletnú spisovú agendu týkajúcu sa tejto právnej veci a preto sa v nej nemohli nachádzať žiadne listiny po dátume 06.06.2018 doručované súdom alebo žalobkyňou pôvodnému právnemu zástupcovi žalovaného. Z podania žalobkyne označeného ako „Naliehavý právny záujem žalobkyne a Stanovisko k znaleckému posudku č. 56 vypracovaného znalcom Vladimírom Burdom“ zo dňa 15.09.2018 vyplýva, že žalobkyňa navrhla doplniť dokazovanie o zaujatie stanoviska odborníka MUDr. Mgr. Borisa Ťažkého, PhD. s tým, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 18.09.2018, o ktorom nemal žalovaný žiadnu vedomosť, uviedol, že bude toto podanie doručovať pôvodnému právnemu zástupcovi žalovaného a uložil povinnosť aj žalobkyňi doručovať ho žalovanému, o čom nemá žalovaný žiadnu vedomosť a nemal sa možnosť oboznámiť s týmto podaním a uplatňovať jemu patriace procesné práva, najmä prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania s ohľadom na tento procesný návrh žalobkyne. Žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.11.2018 sa vyjadrila, najmä z formálneho hľadiska k znaleckému posudku znalca Vladimíra Burdu a pripojila k nemu dôkaz a to stanovisko ňou vybraného odborníka doc. MUDr. Jozefa Krajčoviča, PhD. zo dňa 29.10.2018, ktorý sa vyjadroval na otázky položené právnym zástupcom žalobkyne. Hoci súd prvej inštancie mal preukázanú vedomosť z podania pôvodného právneho zástupcu doručeného súdu dňa 18.10.2018 spolu s odovzdávacím a preberacím protokolom zo dňa 06.06.2018, že dňom 18.10.2018 už žalovaného nezastupuje pôvodný právny zástupca, súd prvej inštancie žalovanému napriek tomu nedoručil podanie žalobkyne spolu s dôkazom doručené súdu dňa 06.11.2018, ktoré malo iste zásadný vplyv aj na hodnotenie obsahu znaleckých posudkov predložených žalovaným v tomto konaní. Žalovaný tak nemal možnosť sa oboznámiť do vydania rozsudku súdu prvej inštancie (06.11.2018 - 13.11.2018) s týmto podaním žalobkyne a predloženým dôkazom, stanoviskom doc. MUDr. Jozefa Krajčoviča, PhD. zo dňa 29.10.2018, a navrhnúť tak doplnenie dokazovania, položiť otázky, navrhnúť vylúch znalcom alebo doplnenie dokazovania, prípadne ďalším znaleckým posudkom z vedného odboru, z akého posudzoval skutkový dej znalec Vladimír Burda. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie ani neobsahuje úvahy, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s odlišnými závermi znalcov k otázke mechanizmu vzniku možného pracovného úrazu u poškodeného. Uvedené skutočnosti žalovaný zistil štúdiom spisu po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie a jeho doručení žalovanému dňa 15.04.2019, o vydaní ktorého sa žalovaný dozvedel len náhodou, a to počas pojednávania konaného dňa 15.04.2019 na súde prvej inštancie v inej právnej veci vedenej pod sp. zn. 12C/66/2017, v ktorom sa žalobkyňa a deti

poškodeného domáhajú voči žalovanému priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Z uvedenia strán sporu a ich právnych zástupcov v záhlaví označenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd prvej inštancie ako právneho zástupcu žalovaného uviedol pôvodného právneho zástupcu, hoci od 18.10.2018 nezastupuje žalovaného v tomto súdnom konaní a pravdepodobne tak súd prvej inštancie doručoval rozsudok a konal len s pôvodným právnym zástupcom, hoci mal konať priamo so žalovaným ako stranou sporu. Ak by súd prvej inštancie aj konal s pôvodným právnym zástupcom žalovaného a doručil mu po 06.11.2018 do konania pojednávania (13.11.2018), čo zo spisu nevyplýva, podanie žalobkyne s dôkazom doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.11.2018, konal tak s niekým, kto nebol oprávnený konať v mene žalovaného v tomto súdnom konaní a naopak, so žalovaným ako stranou sporu nekonal vôbec. Konaním súdu prvej inštancie tak došlo k porušeniu práva žalovaného na rovné postavenie v konaní, nemožnosť uplatniť prostriedky procesnej obrany podľa článku 6 ods. 1 CSP, práva oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi žalobkyne, ktoré mali podstatný význam pre konanie a rozhodovanie súdu prvej inštancie podľa článku 9 CSP, ktoré má svoje opodstatnenie a je precizované v ustanovení § 167 ods. 4 CSP. Došlo tak k porušeniu práva na spravodlivý proces a odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom prvej inštancie za rovnakých podmienok, aké boli umožnené žalobkyňi.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP žalovaný uviedol, že v súdnom konaní boli z jeho strany predložené znalecké posudky znalcov MUDr. Šimona Kónya, PhD. a znalca Vladimíra Burdu, obsah ktorých vyvracia skutkový dej, ako mal byť vzatý za nesporný súdom prvej inštancie, čo má nepochybne aj vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie v spornej otázke miere zodpovednosti žalovaného. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom s týmito rozpormi v znaleckých posudkoch nevysporiadal a prihliadal len na vyjadrenie doc. MUDr. Jozefa Krajčoviča, PhD. zo dňa 29.10.2018, ktoré navyše nedoručoval žalovanému ako strane sporu, ku ktorému sa nemal ani možnosť vyjadriť a prípadne predložiť súdu prvej inštancie návrhy na doplnenie dokazovania. Závery obsiahnuté znalcom Vladimírom Burdom, ktorý posudzoval pravdepodobnosť skutkového deja neboli ničím vyvrátené, len formálne sponchyňované doložkami k znaleckému posudku, keďže išlo o znalca z Českej republiky. O to viac je zrejmé, že podstatné závery znalca neboli brané do úvahy, no na druhej strane neboli v konaní ničím vyvrátené ako len všeobecnými tvrdeniami o tom, že pravdepodobne tento znalec na to nie je oprávnený. Pritom závery znalca Vladimíra Burdu vypovedajú o tom, že skutkový dej sa nestal tak, ako hobral za nesporný pri rozhodovaní aj súd prvej inštancie. Žalovaný popiera, že by sa skutkový dej, počas ktorého malo dôjsť k tragickej udalosti, stal tak, ako sa mal stať a či sa vôbec stal v areáli prevádzky v Leseniciach. Skutkový dej úrazu je vyvrátený znaleckými posudkami znalcov MUDr. Šimon Kónya, znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia (znalecký posudok zo dňa 23.03.2018) a znalca Vladimíra Burdu, znalec v odbore bezpečnosť práce v stavebníctve (znalecký posudok zo dňa 10.04.2018). Zo znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Šimonom Kónyaom, PhD. vyplýva, že charakter zranení poškodeného nezodpovedá pádu z rebríka a následnému údajnému pádu samotného rebríka na poškodeného, čím tento znalecký posudok vyvracia hypotézu o vzniku pracovného úrazu, na základe ktorej žalovanému aj bola uložená pokuta Inšpektorátom práce (žalovaný podal v máji 2018 návrh na obnovu konania, o ktorom sa doposiaľ nekoná). Odborné posúdenie znalca vo vzťahu k samotným zraneniam poškodeného tak vyvracia skutkový dej tak, ako sa mal stať, a ako bol aj pred Inšpektorátom práce prezentovaný napr. svedkom C. U.. Táto pochybnosť sa znásobila o to viac, že ďalšie odborné posúdenie vyslovene vyvracia tento skutkový dej a dôkaz podaný svedeckou výpoveď sa ukazuje ako nepravdivé skutkové tvrdenie. Znalec Vladimír Burda doslova uviedol, že na telo poškodeného pôsobilo vonkajšie mechanické násilie tupého charakteru priečne cez dolnú časť pravého hrudníka s masívnym stlačením dolnej časti hrudníka, preto je nepredstaviteľné, aby došlo pádom rebríka „iba“ k čiarovitej krvnej podliatine v oblasti dolnej časti hrudníka rozmerov 15 x 2 cm a rebrík, ak by mal byť tým násilím tupého charakteru, navyše vážiaci 60 - 70 kg. Pád rebríka hranou na telo poškodeného znalec absolútne vylúčil. K poraneniu vrátnicovej žily u poškodeného nedošlo pádom rebríka na telo poškodeného. Znalec k mechanizmu vzniku poranenia vrátnicovej žily uviedol, že k tomu môže dôjsť napr. pritlačením motorovým vozidlom o stenu alebo pritlačenie človeka medzi dve vozidlá. Znalec tým jednoznačne naznačil, ako mohlo dôjsť k poraneniu vrátnicovej žily poškodeného, nie však pádom rebríka na poškodeného. Ak znalec stotožnil, že násilie pôsobilo na poškodeného priečne cez jeho telo, nemohol rebrík ležiaci tzv. krížom mu spôsobiť zranenie priečne cez dolnú časť hrudníka. Ak sa znalci Vladimírovi Burdovi stanoviskom doc. Krajčoviča vyčíta, že neuvádza možný iný vznik zranenia, tak práve znalec v obsahu naznačuje, akým iným spôsobom mohlo dôjsť k vzniku zranenia u poškodeného a zároveň, že muselo ísť o aktívny pohyb neznámeho telesa a nie pasívny pád rebríka na telo poškodeného. Znalec doslovne odborným posúdením zistil, že „s najväčšou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou k zraneniu vrátnicovej žily došlo pôsobením priameho, aktívneho, tupého násilia,

silne až brutálnej intenzity, ktoré spôsobilo na tele pána R. pomliaždenie čiarovitého charakteru o veľkosti 15 x 2 cm.“ Znalec vylúčil rebrík ako teleso, ktoré by aktívne pôsobilo až brutálnou silou/násilím na telo poškodeného. Z uvedeného vyplýva, že skutkový dej, podľa odborných zistení znalca, pravdepodobne spočíval v tom, že poškodený stál, neležal, oproti nemu pôsobil aktívne brutálnou silou neznámy predmet, ktorý ho pritlačil pravdepodobne o stenu (nevedno na akom mieste, kto, či to bolo vozidlo, ako naznačil znalec alebo iný predmet) a v dôsledku stlačenia a brutálnej sily neznámeho predmetu mu boli spôsobené zranenia, ktorým neskôr podľahol. Zo znaleckého posudku Vladimíra Burdu č. 56 zo dňa 10.04.2018 vyplýva, že úraz poškodeného nebol spôsobený pádom z rebríka a následným pádom rebríku naňho alebo pádom poškodeného z výšky i spolu s rebríkom a k tomuto záveru sa priklonil aj znalec z odboru traumatológie (lekár), ktorého oslovil žalovaný na podanie znaleckého posudku (MUDr. Kónya, PhD.) Pokiaľ sa aj doc. Krajčovič vyjadroval k všetkým zraneniam, ktoré poškodený utrpel, tieto asi nie sú sporné, žiadnym spôsobom to však nevyvracia skutkový dej tak, ako ho popísal znalec Vladimír Burda, pričom ku skutkovému deju neboli produkované žiadne iné zistenia, ktoré by spochybňovali podrobné zistenia uvádzané znalcom Vladimírom Burdom, ako aj podrobné prepočty a jeho odborné názory, ako sa k záverom tento znalec dopracoval. Doc. Krajčovič napr. uvádza, že závery znalca Vladimíra Burdu pôsobia do istej miery až zmätočné, neuvádza však v akých otázkach a toto len vo všeobecnosti konštatuje bez konkretizácie, v čom táto zmätočnosť znalca spočíva. Pritom znalecký posudok znalca Vladimíra Burdu je podľa názoru žalovaného preskúmateľný a navyiac, k záverom znalca MUDr. Kónya nezaujal doc. Krajčovič žiadne stanovisko, ktoré by spochybňovalo jeho odborné zistenia a vyjadril sa aj k možnému inému vzniku zranení u poškodeného. Vykonaným dokazovaním tak neboli odstránené odlišné závery znalcov z rôznych vedných odborov, pričom skutkový dej prezentovaný znalcom Vladimírom Burdom nebol žiadnym spôsobom vyvrátený inými odbornými zisteniami znalcov, čím došlo k inej vade konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto právnej veci, a to v rozsahu zodpovednosti žalovaného za pracovný úraz alebo naopak v určení, že žalovaný za pracovný úraz nezodpovedá.

14. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podľa žalovaného súd prvej inštancie pri rozhodovaní bral do úvahy aj výsledky dokazovania zistené policajným orgánom. Z uznesenia policajného orgánu vyplývajú výsledky dokazovania, z ktorých súd prvej inštancie vyvodil nesprávne skutkové zistenia, a to najmä v otázke používania „ťažkého“ rebríka na prevádzke žalovaného v obci Lesenice, kde malo dôjsť k úrazu poškodeného. Žalovaný zdôraznil, že znalec Vladimír Burda úplne vylúčil možnosť vzniku pracovného úrazu poškodeného tak, ako bol opísaný v zápisnici o podaní informácie C. U., z ktorého vychádzajú zistenia aj Inšpektorátu práce, ako kľúčového dôkazu, ktoré zobral ako nesporné i znalecký posudok MUDr. Kuřátka a MUDr. Ťažkého. Odborným posúdením oboch znalcov, ktoré žalovaný predložil súdu prvej inštancie, sa výpoveď C. U. javí ako nepravdivá. Dotyčný svedok, podľa všetkého, nevypovedal pravdivo o skutkovom deji, ktorý viedol alebo mal viesť k vzniku zranení, v dôsledku ktorých poškodený zomrel. Svedok len reprodukoval slová poškodeného, ktoré mu mal vraj povedať a z tejto hypotézy sa vychádzalo pri rozhodnutí Inšpektorátu práce i vypracovaní znaleckého posudku MUDr. Kuřátka a MUDr. Ťažkého. Subjektívne tvrdenia tohto svedka však vyvrátili obaja znalci a zo záverov jednoznačne vyplýva, že poškodenému boli spôsobené zranenia silou pôsobiaceho neznámeho predmetu, ktorý ho pravdepodobne pritlačil na bruchu a tým spôsobil poranenie vrátnicovej žily. Na druhej strane všetci vypočutí svedkovia pred políciou potvrdili, že sa používal ľahký hliníkový rebrík uložený priamo v sile na činnosť, ktorá mala byť, ale nie je dôsledkom vzniku zranení poškodeného podľa žalovaným predložených znaleckých posudkov. Rovnako aj C. U. aj G. H., v tom čase zamestnanci žalovaného, vypovedali zhodne pred políciou, že používali hliníkový rebrík. Všetci vypovedajúci pred políciou sa zhodli, že železný rebrík tam v rozhodujúci deň nevideli pred silom, a preto si nevedeli vysvetliť, ako sa tam zobral, nevedeli uviesť, ako sa dostal na miesto údajného úrazu. Žalovaný poukázal na odôvodnenie uznesenia Obvodného oddelenia PZ Vinica ČVS:ORP-564/VI-VK-2014 zo dňa 01.07.2015 stranu 6 zachytávajúcu výpoveď C. U., ktorý uviedol, že „na také prípady sa používal ľahký hliníkový rebrík. Na otázku, skadiaľ sa dostal na pracovisko ťažký kovový rebrík, po ktorom mal vyliezť nebohý C. R., uviedol, že rebrík v ten deň videl pri stene budovy sila, avšak nevie, skadiaľ sa tam vzal. Na otázku, či vedel o tom, že zamestnanci používali na zastavenie obilia práve ten ťažký kovový rebrík, na ktorý mal vyliezť nebohý pán C. R., uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by sa ten rebrík používal na pracovisku, on používal ľahký rebrík, keď to bolo potrebné.“ Obdobne na strane 6 uznesenia polície sa vyjadril svedok G. H. a navyše dodal, že „on nemá vedomosť o tom, že by sa ten ťažký rebrík používal na pracovisku, zvykli používať ľahký hliníkový rebrík. Podľa neho ani nadriadený nemal vedomosť o tom, že by niekto použil ten ťažký kovový rebrík, ak by to videl, tak by to určite zakázal...“ Samotná žalobkyňa poukazuje na uznesenie policajného orgánu, z odôvodnenia ktorého tieto

podstatné skutočnosti vyplývajú. Z dokazovania vykonaného pred orgánmi činnými v trestnom konaní vyplýva, že svedok C. U. nikdy nepoužíval ťažký kovový rebrík pri práci, nevedel si vysvetliť, ako sa tento ťažký rebrík dostal a prečo bol pri stene budovy sila, nikdy ho nepoužíval, rovnako ako svedok H. a rovnako sa vyjadrili všetci zamestnanci. Žalovaný zároveň upriamil pozornosť aj na výpoveď C. D. (nezainteresovaná osoba bez žiadneho vzťahu k žalovanému), bezpečnostného technika, ktorý nikdy taký kovový rebrík pri pravidelnej obhliadke sila nevidel, čo naznačuje pravdivosti aj jeho tvrdení a tvrdení ostatných zamestnancov vypovedajúcich pred políciou, že obvyklým miestom ťažkého kovového rebríka nebola stena budovy sila. Ťažký kovový rebrík sa tam v ten nešťastný deň objavil, nikto nevie, kto ho tam priniesol, nepoužíval sa, pričom býval uskladnený pri druhej budove - sušičke, asi 50 a viac metrov vzdialenej od sila, čo nasvedčuje pravdivosti aj jeho úvahy i tvrdení zamestnancov o tom, že sa bežne nepoužíval, a tak nebol dôvod, aby bol vôbec pristavený pri bude sila (v sile bol predsa ľahký hliníkový rebrík, ktorý sa používal zamestnancami a na to bol aj určený). Vzhľadom na výsledky odborných posúdení znalcov sa javí ako pravdepodobný záver, že ťažký kovový rebrík bol niekým prinesený/prenesený a opretý o stenu budovy sila (pravdepodobne až po udalosti, ktorá bola skutočnou príčinou smrti poškodeného) a s veľkou pravdepodobnosťou len takto prispôsobené určité okolnosti skutkového deja navonok poskytujúce podklad k takým úvahám, ktoré sú však v príkrom rozpore s výsledkami znaleckého skúmania, ktoré vylúčilo spôsobenie smrteľných zranení poškodenému pádom z rebríka alebo aj pádom samotného rebríka na poškodeného. V konečnom dôsledku tak nie je možné vylúčiť, že k nešťastnej udalosti mohlo dôjsť mimo areálu prevádzky žalovaného pred nástupom do práce s tým, že následky tejto udalosti sa mohli prejaviť u poškodeného v čase, keď nastúpil do práce, resp. pár hodín po odpracovaní práce, k čomu aj došlo (pár hodín práce). Uvedené nemožno vylúčiť, preto sú tu odôvodnené pochybnosti, či v danom prípade ide o pracovný úraz podľa § 194 ZP. Súd prvej inštancie tak vzal za nespornú skutočnosť, vychádzajúc aj so záverov policajného orgánu, pričom z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam týkajúcich sa používania „ťažkého“ rebríka, ktorý dokonca ani svedok C. U., o výpoveď ktorého súd prvej inštancie opieral svoje zistenia, nikdy pri práci nepoužíval.

15. V súvislosti s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP žalovaný konštatoval, že ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam k otázke používania „ťažkého“ rebríka na prevádzke v obci Lesenice zamestnancami žalovaného, dospel tak k zisteniam, na základe ktorých vec nesprávne právne posúdil vo vzťahu k ustanoveniu § 196 ods. 2 ZP, ak by išlo o pracovný úraz alebo aj vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 194 ZP, ak by nešlo o pracovný úraz, ale o dôsledky udalosti vzniknutej pred nástupom poškodeného do práce. Súd prvej inštancie tak vec nesprávne právne posúdil, keď v prípade, ak by bolo preukázané, že išlo o pracovný úraz, nesprávne aplikoval právnu normu na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorých vyplýva nie bežná neopatrnosť, ale ľahkomyseľné správanie poškodeného podľa § 196 ods. 2 písm. c) ZP vzhľadom na obvyklý spôsob používania iného pracovného prostriedku (ľahký hliníkový rebrík uložený v sile žalovaného) zamestnancami žalovaného a v prípade, že by nešlo o pracovný úraz, ale dôsledky udalosti spôsobenej pred nástupom do práce, ako vyplýva zo znaleckého dokazovania aj znalca Vladimíra Burdu, nemôže v danom prípade ísť o pracovný úraz podľa § 194 ZP. Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tak malo za následok aj nesprávne určenie pomeru zodpovednosti žalovaného ako zamestnávateľa za pracovný úraz, eventuálne určenie, že žalovaný za úraz, ak nedošlo k vzniku pracovného úrazu podľa definície obsiahnutej v ustanovení § 194 ZP nezodpovedá. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

16. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že nesúhlasí s názorom žalovaného, že by boli porušené jeho práva na spravodlivý proces, pretože ako sám uvádza zastupovanie bolo ukončené dňa 06.06.2018 a právny zástupca žalovaného oznámil ukončenie právneho zastupovania súdu až dňa 18.10.2018. Otázkou informovanosti medzi právny zástupcom a žalovaným súd nemá riešiť. Ak bol žalovaný nespokojný s právnym zástupcom, zákon mu umožňuje kedykoľvek plnú moc vypovedať a udeliť ju inému subjektu. Štatutár žalovaného predsa vedel, že konanie ku dňu ukončenia právneho zastupovania advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o. prebieha a nie je ukončené. Mal možnosť zvoliť si iného právneho zástupcu a mal aj sám možnosť kedykoľvek si dohodnúť termín nahliadnutia do spisu, oboznámiť sa s obsahom spisu, ako aj navrhovať nové dôkazy. Navyac štatutár žalovaného má bydlisko v sídle konajúceho súdu, v Dunajskej Strede. Súd prvej inštancie v tomto smere v žiadnom prípade nepochybil a postupoval plne v súlade so zákonom.

17. K znaleckému posudku Vladimíra Burdu žalobkyňa uviedla, že znalec z odboru bezpečnosť práce, odvetvie bezpečnosť práce v stavebníctve nie je ako znalec z hľadiska odbornosti kompetentný vyjadrovať sa k mechanizmu pádu ľudského tela, ktoré sa správa pri páde úplne inak ako pevný predmet. Pri posudzovaní pádu ľudského tela je nevyhnutné mať anatomické znalosti ľudského tela a dôležité sú aj dôsledky pádu, t. j. k akým zraneniam, akej intenzity a na akej časti pri páde došlo. Žalobkyni nie je známe, že by znalec Burda mal nejaké vysokoškolské alebo špecializované vzdelanie ani vo svojom odbore. K posudku znalca Burdu sa vyjadril znalec doc. MUDr. Krajčovič, PhD., ktorý poukázal na to, že znalec Burda sa nezaoberal (ani z hľadiska kompetencie znalca sa nemohol zaoberať a hodnotiť) zraneniami, ktoré vznikli, ktoré sú nespochybniteľné a na základe ktorých je možné stanoviť mechanizmus pádu. Stanovisko doc. Krajčoviča je zhodné so záverom súdnych lekárov - znalcov, ktorí osobne vykonávali pitvu a v rámci trestného konania vypracovali znalecký posudok, zranenia boli spôsobené rebríkom spadnutým na telo C. R.. Okrem uvedeného znalecký posudok z hľadiska formálneho nie je vypracovaný v súlade so zákonom. Znalec Burda v znaleckej doložke uvádza, že znalecký posudok vypracoval v súlade s novelou Občianskeho súdneho rádu, ust. § 127a, vedomý si následkov vedome nepravdivého posudku vrátane trestných právnych dopadov podľa ust. § 346 Trestného zákoníku. Znalecký posudok s touto znaleckou doložkou je použiteľný v procese vykonávanom podľa Občianskeho súdneho rádu, nie v procese vykonávanom podľa Civilného sporového poriadku. Znalecký posudok znalca Burdu, na ktorý sa v odvolaní odvoláva právny zástupca žalovaného, je v predmetnom spore jednoducho nepoužiteľný v prvom rade z hľadiska kompetencie znalca, znaleckej odbornosti. Uvedený znalecký posudok teda trpí vadou ako z hľadiska kompetencie, tak aj z hľadiska obsahového a formálneho.

18. Záver znalcov, že zranenia boli spôsobené rebríkom spadnutým na telo C. R. potvrdzuje aj výpoveď C. U., ktorý uvádza, že „... na konci budovy na zemi spadnutý kovový rebrík. Ten rebrík je o dĺžke asi 3 m a je vo váhe 60 -70 kg, teda je dosť ťažký. Vedľa rebríka na zemi bola spadnutá reťaz z kladky, ktorým sa uzatvára šúber na vypúšťanie obilia. Z rúry šúbera, ktorá sa nachádza vo výške asi 4 m sa sypalo obilie na zem. Keď som to videl, tak som prišiel ku rebríku, sám som ho postavil a priložil ku stene budovy. Potom som vyliezol na ten rebrík, aby som zastavil sypanie obilia na zem.“ C. U. tiež vo svojej výpovedi potvrdzuje, že takýmto spôsobom (za použitia uvedeného rebríka) postupovali aj inokedy a aj iní zamestnanci. „Zvykli sme vyliezať na ten rebrík aj inokedy, keď to bolo potrebné na zastavenie sypania obilia.“ (vid' str. 7 Znaleckého posudku MUDr. Ťažký, výpoveď C. U. zo dňa 15.01.2015, 00 PZ Vinica). Tieto výpovede svedkov jednoznačne potvrdzujú skutočnosť, že ťažký kovový rebrík, ktorým boli nebohému C. R. spôsobené smrteľné zranenia, bežne používali aj iní zamestnanci žalovaného. Jednalo sa pritom o rebrík, ktorý bol Inšpektorátom práce vyhodnotený ako nevhodný pracovný prostriedok (bod G, I., II. Protokolu Inšpektorátu práce) a bol v príčinnej súvislosti s udalosťou. Policajný orgán konajúci v tejto veci sa zaoberal trestnoprávnou stránkou vecí, t. j. zisťoval a robil úkony s cieľom zistiť, či bol spáchaný trestný čin. Neskúmal, nezisťoval a nevyhodnocoval otázky pracovnoprávne ani otázky porušovania bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Tieto otázky sú v kompetencii Inšpektorátu práce. Pracovníci Inšpektorátu práce Banská Bystrica, orgánu, ktorý je zo zákona kompetentný prešetrovať príčiny a dôvody vzniku pracovných úrazov, a ukladať sankcie za porušenie povinností uložených zákonom alebo iným právnym predpisom, ako aj za zistené nedostatky, vypracovali k tomuto smrteľnému úrazu dňa 24.02.2015 pod č.: IBB-01-18-2.2/P-J01-15 Protokol o vyšetrení príčin vzniku závažného registrovaného pracovného úrazu. Zo strany poškodeného C. R. nebolo zistené žiadne porušenie zákona, právnych predpisov, ani zistené nedostatky. Zo strany zamestnávateľa bolo zistené 1 porušenie zákona v príčinnej súvislosti s udalosťou a 6 iných porušení zákona.

19. Súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní vo veci k dispozícii trestný spis, fotodokumentáciu z miesta činu, protokol o pracovnom úraze, pracovnú zmluvu C. R., dokumentáciu zo Sociálnej poisťovne Veľký Krtíš, protokol Inšpektorátu práce aj s dodatkom, znalecký posudok súdnych znalcov, ktorí vykonali osobne pitvu, znalecké posudky predložené ako žalobkyňou, tak aj žalovaným, ako aj viaceré písomné vyjadrenia právnych zástupcov oboch strán. Vo veci sa uskutočnili 4 pojednávania, takže súd poskytol stranám náležitý priestor aj na samotné konanie pred súdom, a až potom súd prvej inštancie vo veci rozhodol. Súd v predmetnej veci umožnil obom stranám sporu uskutočňovať svoje práva v náležitom rozsahu, umožnil obom stranám navrhnúť a vykonávať dôkazy, pri posudzovaní a rozhodovaní vo veci mal dostatok dôkazov a relevantných, objektívne preukázaných skutkových tvrdení, dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré boli základom pre správne právne posúdenie veci. Konanie nemalo žiadnu vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd prvoinštančný rozsudok potvrdil.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po oboznámení sa s obsahom celého spisu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Z obsahu spisu je zrejmé, že predmetom konania je určenie, že poškodený C. R., zamestnanec žalovaného utrpel dňa 05.12.2014 v areáli sila v obci Lesenice smrteľný pracovný úraz, za ktorý v plnej miere zodpovedá žalovaný, keďže žalovaný popieral, že by išlo o pracovný úraz s následkom smrti, za ktorý by mal niesť zodpovednosť. Ide o konanie, ktoré má vplyv jednak na rozhodnutie Sociálnej poisťovne, voči ktorej si manželka poškodeného uplatnila nárok na jednorazové odškodnenie. Sociálna poisťovňa konanie prerušila rozhodnutím zo dňa 15.12.2015 (č.l. 38). Výsledok tohto konania bude mať tiež vplyv na rozhodnutie vo veci o zaplatenie nemajetkovej ujmy uplatnenej voči žalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda sp. zn. 12C/66/2017, ako na to poukazuje žalovaný v odvolaní.

22. Žalovaný v podanom odvolaní prioritne namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva vyplývajúce z kontradiktórnosti konania, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko nemal možnosť sa oboznámiť a primerane reagovať na podanie žalobkyne spochybňujúce výsledky znaleckého dokazovania zistené znalcom Vladimírom Burdom a zúčastniť sa pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok súdu prvej inštancie. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie navyše považoval za nepreskúmateľné pre nedostatočné zdôvodnenie.

23. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí teda preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, ktoré vyústilo do meritórneho rozhodnutia napadnutého odvolaním. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalovaný v konaní pôvodne splnomocnil na svoje zastupovanie advokátsku kanceláriu URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica (č. l. 55). Dňa 18.09.2018 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol prítomný iba právny zástupca žalobkyne, ktorý na pojednávaní založil do súdneho spisu podanie žalobkyne zo dňa 15.09.2018 označené ako „Naliehavý právny záujem žalobkyne a Stanovisko k znaleckému posudku č. 56, vypracovaného znalcom Vladimírom Burdom“ (č. l. 158 - 159). Právny zástupca žalovaného advokátska kancelária URBÁNI & Partners s.r.o. sa na pojednávanie nedostavil, hoci termín uvedeného pojednávania vzal na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní konanom dňa 05.04.2018 (č. l. 126). Súd prvej inštancie pojednávanie konané dňa 18.09.2018 odročil na termín 13.11.2018 o 09.00 hod. s tým, že prítomný právny zástupca žalobkyne berie termín pojednávania na vedomie, právny zástupca žalovaného bude písomne volaný, pričom sa mu zašle stanovisko žalobkyne predložené na pojednávaní. Právny zástupca žalobkyne do 07.11.2018 založí do spisu odborné vyjadrenie k znaleckému posudku a súčasne elektronicky zašle toto vyjadrenie aj právnenmu zástupcovi žalovaného. Odvolací súd zistil, že v predložennom súdnom spise sa nenachádza doručka preukazujúca doručenie predvolania na pojednávanie na termín 13.11.2018 o 09.00 hod. spolu so stanoviskom žalobkyne zo dňa 15.09.2018 právnenmu zástupcovi žalovaného advokátskej kancelárii URBÁNI & Partners s.r.o.. Na zápisnici o pojednávaní zo dňa 18.09.2018 (č. l. 161) sa však nachádza kontrolná pečiatka súdu prvej inštancie o realizácii úpravy prijatej na pojednávaní dňa 18.09.2018 (zaslanie predvolania na pojednávanie a stanoviska žalobkyne právnenmu zástupcovi žalovaného). Odvolací súd preto následne lustráciou v elektronickom súdnom spise súdu prvej inštancie sp. zn. 7Cpr/1/2016 zistil, že predvolanie na pojednávanie na termín 13.11.2018 o 09.00 hod. spolu so stanoviskom žalobkyne zo dňa 15.09.2018 bolo právnenmu zástupcovi žalovaného URBÁNI & Partners s.r.o. doručené dňa 27.09.2018 (uvedená skutočnosť vyplýva z elektronickej doručky, ktorá bola odvolacím súdom vytlačená z elektronickeho súdneho spisu a založená do spisu, č.l. 264). Dňa 18.10.2018 bolo súdu prvej inštancie doručené oznámenie advokátskej kancelárie URBÁNI & Partners s.r.o. o skončení právneho zastupovania žalovaného (č. l. 163 - 165). Dňa 06.11.2018 doručila žalobkyňa súdu prvej inštancie stanovisko k

znaleckému posudku č. 56 vypracovaného znalcom Vladimírom Burdom zo dňa 03.11.2018, ktorého prílohami boli odborné vyjadrenie doc. MUDr. Jozefa Krajčoviča, PhD. a znalecký posudok MUDr. Bc. Ťažkého a MUDr. Kuřátka (č. l. 172 - 193). Následne sa dňa 13.11.2018 uskutočnilo pojednávanie, ktorého sa zúčastnil iba právny zástupca žalobkyne. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 13.11.2018 vyhlásil odvolaním napadnutý rozsudok.

24. Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

25. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

26. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

27. Podľa čl. 6 Základných princípov CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

28. Podľa čl. 9 Základných princípov CSP, strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

29. Žalovaný v odvolaní namietal, že mu súd prvej inštancie nedoručil predvolanie na pojednávanie na termín 13.11.2018, hoci mal súd vedomosť o tom, že advokátska kancelária URBÁNI & Partners s.r.o. žalovaného už v konaní nezastupuje. Taktiež namietal, že nemal vedomosť ani o predchádzajúcom pojednávaní konanom dňa 18.09.2018. Uviedol, že sa nemohol oboznámiť s podaním žalobkyne označeným ako „Naliehavý právny záujem žalobkyne a stanovisko k znaleckému posudku č. 56 vypracovaného znalcom Vladimírom Burdom“, ktoré mu nebolo doručené. Poukázal na skutočnosť, že s advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o. ukončil spoluprácu dňa 06.06.2018, kedy mu bola odovzdaná kompletná spisová agenda týkajúca sa prejednávanej veci, preto sa v nej nemohli nachádzať žiadne listiny, dokumenty a podania po tomto dátume.

30. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že uvedená odvolacia námietka žalovaného nie je dôvodná. Ako už bolo vyššie uvedené, predvolanie na pojednávanie na termín 13.11.2018 o 09.00 hod. spolu so stanoviskom žalobkyne zo dňa 15.09.2018 bolo predchádzajúcemu právnenému zástupcovi žalovaného URBÁNI & Partners s.r.o. doručené dňa 27.09.2018. Advokátska kancelária URBÁNI & Partners s.r.o. oznámila súdu prvej inštancie ukončenie právneho zastúpenia žalovaného až dňa 18.10.2018. V zmysle ustanovenia § 110 ods. 1 CSP ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Strane sa písomnosť doručuje len v prípade, ak má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom rozhodne súd s ohľadom na povahu veci. V danom prípade bolo predvolanie na pojednávanie na 13.11.2018 spolu so stanoviskom žalobkyne účinne doručené žalovanému, a to doručením týchto písomností jeho predchádzajúceму právnenému zástupcovi URBÁNI & Partners s.r.o. dňa 27.09.2018, nakoľko tento žalovaného v danom čase ešte v konaní zastupoval. Oznámenie o skončení právneho zastupovania žalovaného bolo súdu prvej inštancie doručené až dňa 18.10.2018, t. j. až po 20. dňoch od účinného doručenia vyššie uvedených písomností predchádzajúceму právnenému zástupcovi žalovaného. S poukazom na ustanovenie § 110 ods. 1 CSP nebolo potrebné zaslať uvedené písomnosti aj priamo žalovanému. Rovnako neobstojí ani odvolacia námietka žalovaného, že nemal vedomosť o pojednávaní konanom dňa 18.09.2019. Tento termín pojednávania zobral na vedomie jeho predchádzajúci právny zástupca URBÁNI & Partners s.r.o. priamo na pojednávaní konanom dňa 05.04.2018, t. j. v čase, keď žalovaného v konaní ešte zastupoval.

31. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s argumentáciou žalovaného, že predvolanie na pojednávanie na termín 13.11.2018 malo byť doručené priamo žalovanému z dôvodu, že súd prvej inštancie mal z oznámenia o skončení právneho zastupovania žalovaného preukázané, že k skončeniu spolupráce medzi žalovaným a advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o. došlo dňom 06.06.2018. Odvolací súd upriamuje pozornosť na § 92 ods. 3 CSP, podľa ktorého odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili. „Odvolanie alebo výpoveď splnomocnenia sú jednostrannými právnymi úkonmi, ktoré sú adresované druhému účastníkovi dohody o zastúpení. V dôsledku právnych účinkov niektorého z týchto úkonov splnomocnenie zaniká. Súd a iné subjekty v rámci prebiehajúceho sporového konania, ktoré sa nachádzajú mimo zaniknutého vzťahu zastúpenia, nemajú o reálnom zániku splnomocnenia vedomosť a sú oprávnené legitímne konať s dôverou v platnosť a záväznosť pôvodne predloženého splnomocnenia. Zákon z tohto dôvodu ustanovuje, že odvolanie alebo výpoveď splnomocnenia sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili. Pre súd nie je teda relevantné, kedy zaniklo splnomocnenie odvolaním alebo výpoveďou, ale kedy došlo k oznámeniu tejto skutočnosti do konania. Z uvedeného vyplýva, že na rozdiel od udelenia splnomocnenia, ktoré je reálne a vzniká vždy pred oznámením zastúpenia súdu, je zánik procesnoprávných účinkov splnomocnenia formálny a dochádza k nemu vždy až po reálnom zániku samotného splnomocnenia. Pred oznámením zániku splnomocnenia koná súd lege artis so zástupcom a so stranou ako so zastúpeným, pričom nie je možné namietat' zánik splnomocnenia spätne.“ (Štefček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.. Civilný sporový poriadok - komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 317 - 318). Hoci poskytovanie právnych služieb zo strany advokátskej kancelárie URBÁNI & Partners s.r.o. žalovanému bolo ukončené ku dňu 06.06.2018 (čo vyplýva z odovzdávacieho a preberacieho protokolu zo dňa 06.06.2018), uvedená skutočnosť bola súdu prvej inštancie oznámená až dňa 18.10.2018, t.j. až týmto dňom bol súd prvej inštancie povinný konať priamo so žalovaným. Do tohto dátumu súd prvej inštancie správne konal s advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o. ako zástupcom žalovaného, a preto treba doručenie písomnosti tejto advokátskej kancelárii vykonané do tohto dátumu považovať za účinné.

32. Žalovaný v odvolaní zároveň namietal, že mu nebolo doručené podanie žalobkyne zo dňa 03.11.2018 označené ako „Stanovisko k znaleckému posudku č. 56, vypracovaného znalcom Vladimírom Burdom“ spolu s prílohami, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 06.11.2018. Žalovaný tak nemal možnosť oboznámiť sa do vydania rozsudku s týmto podaním žalobkyne a so stanoviskom doc. MUDr. Jozefa Krajčoviča, PhD., ktoré bolo jeho prílohou. Po oboznámení sa s predloženým súdnym spisom odvolací súd vyhodnotil prezentovanú odvoláciu námietku žalovaného ako dôvodnú. Žalobkyňa dňa 06.11.2018 doručila súdu prvej inštancie stanovisko k znaleckému posudku č. 56 vypracovaného znalcom Vladimírom Burdom zo dňa 03.11.2018, ktorého prílohami boli odborné vyjadrenie doc. MUDr. Jozefa Krajčoviča, PhD. a znalecký posudok MUDr. Bc. Ťažkého a MUDr. Kuřátko. Z obsahu spisu (aj z elektronického) vyplýva, že súd prvej inštancie predmetné podanie žalobkyne vôbec nezaslal žalovanému. V súdnom spise (ani v elektronickom) sa nenachádza žiadny pokyn súdu prvej inštancie na zaslanie predmetného podania žalovanému, ani žiadna doručenka preukazujúca doručenie tohto podania žalovanému.

33. Ústavný súd SR v náleze č. k. III. ÚS 32/2015 - 27 zo dňa 07.06.2016 konštatoval, že „podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy). Táto povinnosť všeobecných súdov vzhľadom na ich postavenie ako primárnych ochrancov ústavnosti a vzhľadom na povinnosť Slovenskej republiky rešpektovať medzinárodne záväzky vyplývajúce z medzinárodných zmlúv o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri napr. III. ÚS 79/02) zahŕňa zároveň požiadavku rešpektovania procesných garancií spravodlivého súdneho konania vyplývajúcich napr. z čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 dohovoru v súlade s judikatúrou ESLP. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy už uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhadu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97, IV. ÚS 195/07). Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je teda - okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) - aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorá okrem iných procesných záruk kladie

dôraz aj na zachovanie kontradiktórnosti konania a „rovnosti zbraní“ (podobne napr. III. ÚS 402/08). Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania (napr. IV. ÚS 42/09, IV. ÚS 147/04). Ústavný súd k tomu uvádza, že rozhodnutiu všeobecného súdu musí predchádzať postup zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (v kontexte danej veci v súlade s dohovorom), najmä garanciam obsiahnutým v práve na prístup k súdu, v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie. Ústavný súd už zdôraznil, že zo vzájomnej súvislosti ustanovení čl. 152 ods. 4 a čl. 154c ods. 1 ústavy vyplýva, že dohovor a judikatúra naň sa vzťahujúca predstavujú pre vnútroštátne orgány aplikácie práva záväznú výkladovú smernicu pre výklad a uplatňovanie zákonnej úpravy jednotlivých komponentov práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotvených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy, a tým normujú rámec, v ktorom je pred týmito orgánmi možné domáhať sa rešpektovania jednotlivých aspektov „práva na spravodlivé súdne konanie“ (napr. I. ÚS 49/01, I. ÚS 1/03, IV. ÚS 259/2011).“

34. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR právo strany sporu na doručenie procesných vyjadrení protistrany treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie vyjadrenia jednej strany sporu protistrane vytvára stav nerovnosti strán sporu v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasťou práva na spravodlivý proces (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/141/2010 zo dňa 21.10.2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/209/2014 zo dňa 28.08.2014, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/43/2016 zo dňa 29.11.2016).

35. Tým, že súd prvej inštancie pred rozhodnutím vo veci samej žalovanému nezaslal na vyjadrenie podanie žalobkyne zo dňa 03.11.2018 označené ako „Stanovisko k znaleckému posudku č. 56, vypracovaného znalcom Vladimírom Burdom“ spolu s prílohami, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 06.11.2018, vytvoril stav nerovnosti sporových strán v konaní pred súdom, čím došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti súdneho konania vyplývajúceho z čl. 9 Základných princíпов CSP. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym úradným postupom nerešpektujúcim princíp kontradiktórnosti konania, ako aj princíp rovnosti zbraní znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

36. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

37. Nezaslanie predmetného podania žalobkyne zo dňa 03.11.2018 spolu s prílohami na vyjadrenie žalovanému predstavuje procesnú vadu, ktorá zakladá dôvodnosť podaného odvolania (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 389 ods. 1 písm. b) CSP). Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade, je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec súdu prvej inštancie vrátiť na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

38. Nad rámec uvedeného odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie tú skutočnosť, že po preskúmaní predloženého spisu (aj elektronického) bolo taktiež zistené, že súd prvej inštancie nezaslal žalobkyni podanie žalovaného doručené súdu prvej inštancie dňa 29.03.2018, ktorého prílohou bol znalecký posudok MUDr. Šimona Kónya č. 37/2018 (č. l. 112 - 118). V súdnom spise absentuje pokyn súdu prvej inštancie, ako aj doručka preukazujúca doručenie predmetného podania na vyjadrenie žalobkyni.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené vady preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

40. Vzhľadom na dôvod zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie už nie je potrebné sa podrobne zaoberať ďalšou odvolacou argumentáciou žalovaného vo vzťahu k vytýkaným skutkovým a právnym vadám preskúmaného prvoinštančného rozhodnutia. Odvolací súd však konštatuje, že na základe doposiaľ

vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne posúdil nárok uplatnený žalobkyňou. Žalovaný v odvolaní popieral skutkový dej vzniku smrteľného úrazu C. R., dokonca popieral, že by k smrteľnému úrazu došlo v areáli jeho prevádzky. Poukazoval na to, že sa nedá vylúčiť, že k nešťastnej udalosti mohlo dôjsť pred nástupom do práce s tým, že sa následky tejto udalosti mohli u C. R. prejavíť v čase, keď nastúpil do práce, resp. pár hodín po odpracovaní práce. Žalovaný námietky odôvodňuje s poukazom na znalecké posudky (MUDr. Štefana Kónya č. 37/2018 a Vladimíra Burdu č. 56) ktoré podľa žalovaného vyvracajú príčinu smrteľného úrazu C. R., a to pád ťažkého rebríka na telo C. R. po jeho páde z rebríka. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného a rovnako ako súd prvej inštancie poukazuje na obsah vyšetrovacieho spisu č. ČVS: ORP- 564/VI - VK - 2014 a výpovede zamestnanca žalovaného C. U. počas výsluchu pred Obvodným oddelením PZ Vinica dňa 15.01.2015 (uviedol že sa s nebohým C. R. počas dňa (05.12.2014) viackrát rozprávali, nebohý C. R. sa mu vôbec nesťažoval na žiadne ťažkosti, mal dobrú náladu, až kým mu nepovedal, že spadol z rebríka). Taktiež svedkyňa H. W. v rámci výsluchu vykonanom dňa 15.01.2015 potvrdila, že dňa 05.12.2014 v čase o 07.00 sa stretla s C. R. na pracovisku. Rozprávali sa, pričom C. R. sa jej vtedy vôbec nesťažoval na žiadne ťažkosti, mal dobrú náladu. Svedok C. U. počas výsluchu ďalej uviedol, že dňa 05.12.2014 v čase okolo 09.45 hod. bol vo veľkej hale v budove SILA, kde čistil snečnice. Išiel skontrolovať čističku, ktorá sa nachádza na šiestom poschodí. Po kontrole čističky sa vrátil s výťahom na prízemie, kde išiel smerom von k hlavným kovovým vchodovým dverám. Ako išiel k dverám, zbadal robotníka C. R., ktorý mu povedal, že spadol z rebríka a pritom si rukou držal bok pravej strany tela a lapal po dychu. Svedok U. ďalej uviedol, že sa išiel pozrieť von, odkiaľ spadol C. R. z rebríka. Prešiel od hlavných dverí doprava vedľa bočnej steny budovy SILA, kde asi o vzdialenosti 40 m sa nachádzal na konci budovy na zemi spadnutý kovový rebrík. Ten rebrík je o dĺžke asi 3 m a je vo váhe 60 - 70 kg, teda je dosť ťažký. Vedľa rebríka na zemi bola spadnutá reťaz z kladky, ktorým sa uzatvára šúber na vypúšťanie obilia. Z rúry šúbera, ktorá sa nachádza vo výške asi 4 m, sa sypalo obilie na zem. Uviedol, že keď to videl, prišiel k rebríku, sám ho postavil a priložil ho ku stene budovy. Potom vyliezol na ten rebrík, aby zastavil sypanie obilia. Svedok C. U. zároveň pri výsluchu dňa 15.01.2015 uviedol na tento rebrík zvykli vyliezať aj inokedy, keď to bolo potrebné na zastavenie sypania obilia. Tieto skutočnosti C. U. uviedol aj pri podaní trestného oznámenia dňa 05.12.2014 (t. j. v deň smrteľného úrazu C. R.). Vzhľadom na výpoveď C. U. je zrejmé, že C. R. spadol z ťažkého kovového rebríka. Túto skutočnosť mu povedal priamo C. R., pričom svedok videl ako si C. R. rukou držal bok pravej strany tela a lapal po dychu. Pád z ťažkého kovového rebríku preukazuje aj fakt, že svedok C. U. následne našiel predmetný rebrík spadnutý na zemi, pričom ho postavil a vyliezol naň, aby zastavil sypanie obilia. Polohu nájdeného rebríka opísal C. U. taktiež dňa 05.12.2014 pri obhliadke miesta činu Obvodným oddelením PZ Vinica. Žalovaný v odvolaní poukazoval na skutočnosť, že všetci vypočutí svedkovia (zamestnanci žalovaného - pozn. odvolacieho súdu) v trestnom konaní pred políciou potvrdili, že na zastavenie sypania obilia sa používal ľahký hliníkový rebrík, pričom upriamil pozornosť na výpoveď svedka C. U. zo dňa 06.05.2015, ktorý uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by sa ten ťažký kovový rebrík používal na pracovisku. On používal ľahký hliníkový rebrík. Odvolací súd považuje za relevantné práve tie skutočnosti, ktoré C. U. uviedol dňa 05.12.2014 pri oznámení skutočnosti nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin. Tieto skutočnosti boli uvedené v deň smrteľného úrazu C. R., t. j. bezprostredne po tragickej udalosti, pričom C. U. ich opätovne uviedol aj pri svojom výsluchu dňa 15.01.2015. Odvolací súd poukazuje taktiež na ďalšie dôkazy svedčiace v prospech žalobkyne, na spoločný znalecký posudok MUDr. Bc. Ťažkého a MUDr. Jána Kuřátka č. 124/2014 a č. 76/2014, ktorí konštatovali, že smrť nastala v dôsledku prudkého stlačenia dolnej časti pravého hrudníka a brucha pre pomliaždenie mäkkých tkanív vrátane vrátnicovej žily s vykrvácaním do dutiny brušnej. Uvedené stlačenie vzniklo pádom ťažkého rebríka na telo C. R. po jeho páde z rebríka. Znalecký posudok bol vypracovaný pre účely trestného konania, pričom uvedení znalci dňa 08.12.2014 osobne vykonali súdnu pitvu C. R., pri ktorej stanovili príčinu jeho smrti. Dôležitým listinným dôkazom svedčiacim v prospech žalobkyne je tiež protokol Inšpektorátu práce v Banskej Bystrici zo dňa 24.02.2015, z ktorého vyplýva, že pri vyšetrení príčin vzniku závažného pracovného úrazu s následkom smrti C. R. neboli inšpektormi práce zistené žiadne nedostatky zo strany poškodeného C. R., ktoré by boli v príčinnej súvislosti s udalosťou. Nedostatky v príčinnej súvislosti s udalosťou však boli zistené zo strany zamestnávateľa, žalovaného a v protokole ich presne špecifikoval. Inšpektori práce pri šetrení príčin závažného pracovného úrazu zároveň zistili, že predmetný železný rebrík slúžiaci na výstup k uzáverom sila (ako aj na výstup iné vyvýšené pracoviská) používali bežne aj ostatní zamestnanci (C. U., G. H.). V prospech žalobkyne svedčí tiež stanovisko doc. Mudr. Jozefa Krajčoviča. Žalovaný sa bráni tvrdeniam žalobkyne a do spisu súdu založil znalecký posudok MUDr. Šimona Kónyu, PhD. a znalecký posudok vypracovaný Vladimírom Burdom, ktorí sa snažia spochybniť závery vyššie uvedených dôkazov predložených žalobkyňou a uvažujú, ako inak mohlo dôjsť k poškodeniu zdravia

C. R. ale neposkytujú presvedčivý dôkaz o inom skutkovom dejí smrteľného úrazu, ktorý utrpel C. R. na pracovisku dňa 05.12.2014 v nadväznosti na výpovede svedkov vypočutých v trestnom konaní (založených v pripojenom vyšetrovacom spise). Dôkazy je potrebné hodnotiť aj z časového hľadiska. Je všeobecne známe, že svedkovia bezprostredne po dôležitej udalosti, v tomto prípade v deň smrteľného úrazu vypovedajú spontánne tak, ako k udalosti skutočne došlo, pretože ju práve prežili a nie sú ovplyvňovaní rôznymi, vedľajšími úvahami ďalších zúčastnených osôb.

41. Odvolací súd napriek uvedenému napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie pre procesné chyby zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude doručovať žalobkyni v súlade s § 110 ods. 1 veta prvá CSP podanie žalovaného doručené súdu prvej inštancie dňa 29.03.2018 s prílohou (č. l. 112 - 118) a žalovanému v súlade s ustanovením § 110 ods. 1 veta prvá CSP doručovať podanie žalobkyne zo dňa 03.11.2018 označené ako „Stanovisko k znaleckému posudku č. 56, vypracovaného znalcom Vladimírom Burdom“ spolu s prílohami, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 06.11.2018 (č. l. 172 - 193). Rešpektujúc princíp kontradiktórnosti konania vyplývajúci z čl. 9 Základných princípov CSP súd prvej inštancie umožní stranám sporu vyjadriť sa k predmetným podaniam, ak to považujú za potrebné, prípadne navrhnu ďalšie dokazovanie. Následne súd prvej inštancie opätovne posúdi uplatnený nárok žalobkyne berúc zreteľ aj na prípadné vyjadrenia strán sporu, zväží či vykoná ďalšie dokazovanie navrhnuté stranami sporu a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s § 220 ods. 1, 2 CSP. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

42. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).